

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERIA ESPANYOLA.
Rambla del carrer, 20,
BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA!

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 6 rs.
Antilles (Cuba y Pta. Rica). . . 19 "
Estranger. 18 "

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

DESPRÉS DE LA MORT DE THIERS.

Aquí teniu mon testament..... ¡cumpliulo!

M. THIERS.

Es per la democràcia un aconeteixement sensible y dolorós la mort del gran patrici francès: es per ella ademés una de-gràcia que difícilment pot calcularse, per haber ocorregut en los moments en qu'era mes necessaria sa existencia.

La Campana, qu'esperimenta 'l dolor que a tota la democràcia europea conmoou, no pot menós de consagrar la secció preferent d'aquest número a la memoria de Thiers. Ell fou l'afortunat creador d'aquella situació, que després de la tremenda guerra prussiana, donà á son país pau, tranquil·litat, riquesa, y democràcia.

Ell es l'exemple ilustre dels homes que avansan ordenadament, que de pas en pas van aixamplant los horizons de la vida política, sense retrocedir jamay, guiats per un ideal de generosa llibertat y de progrés indefinible.

Ell es, en fi, l'home públich dotat de una incansable activitat, de un talent claríssim, de una immensa estensió de coneixements, y de un amor al seu país, en lo qual ningú l'amentatja y molt poch l'igualan.

No 'ns proposém escriure, ni siquiera trassar los fets mes notables de la vida del ex-president de la tercera república francesa.

Lligada intimament ab los sucesos importants que han ocorregut en aquesta última xexantena d'anys, per escriure la biografia de Mr. Thiers, seria necessari escriure també l'història contemporània de Fransa.

Hauriam de descriure lo reynat y la cayguda de Carlos X, lo reynat y la cayguda de Lluís Felip, la república del any 48, l'establiment y l'història del imperi, la guerra franch-prussiana, y aquest fecundo periodo de set anys que acaba de transcorre, en lo qual per tercera vegada ha nascut en Fransa la República, del seno de una Asambleia reaccionaria, no en virtut de cap miracle incompreensible, sino mediant lo poder de la lògica incontrastable, y en virtut de la calma, del seny, de la prudencia y de la perseverancia del partit republicà, capitanejat per Mr. Thiers.

Desde l'hora en que aquest, sent molt jove encare y de tothom desconegut, sortí del seu país, per anarse 'n a la capital, fins que la mort ha segat sa laboriosa existencia de mes de vuitanta anys, hi vá un periodo sembrat de aconeteixements grandiosos, y en tots ells hi sobresurt la figura d'aquest home singular, tant apte per navegar en mitj de las mes desencadenadas borrascas de la vida política; y no son pocas las vegadas en que ell es lo rey y l'àrbitre dels aconeteixements.

Per nosaltres—y som prou honorats per confessarho—no sempre nos semblá Thiers l'home destinat a ser lo creador de una república.

Es cert qu'ell destruí la monarquia absoluta de Carlos X, esposant lo seu cap no pocas vegadas; pero sobre las ruinas d'aquella monarquia hi aixecá un'altra monarquia, la monarquia constitucional de Lluís Felip.

Es cert també que quan hagué caygut aquesta

al impuls de la indignació popular, prestá acatament a la forma republicana, formant part de l'Assemblea del any 48; pero no oposa al Imperi aquella energia de qu'era capás un esperit varonil com lo seu y 's contentá ab retirar-se a la vida privada, pera sortirne alguns anys després y anar al cos legislatiu a defensar las llibertats desconegudas per lo trist héroe del 2 de Desembre.

Fins llavors no véyam en Mr. Thiers altra cosa que un defensor acèrrim dels interessos de la classe mitja, de la gent del diner y de la propietat, de las professions y de las carreras: no sabiam coneixe qu'en la balansa del seu criteri hi pesessin gran cosa 'ls interessos d'aquest'altra classe tant necessitada de protecció y de sollicitut carinyosas, los interessos respectables aixís mateix, de las classes populars y treballadoras.

Pero a Thiers l'hi quedaban alguns anys de vida, los necessaris pera sorpendre'ns é inspirarnos, a nosaltres, verdaders demócratas, defensors acèrrims de las classes populars, una veneració respectuosa, un carinyo tant íntim, que havia d'arrancarnos llágrimas de sentiment, en l'hora dolorosa de la seva mort.

Thiers havia de dir una paraula no més, quan desangrada y empobrida queya la Fransa en las sevas mans y a ellas se confiava, desitjosa de redimirse.

Y aquesta paraula vá dir-la clarament, allá en Versalles, quan, fentse càrrech de la situació del país, envenadas y casi bé closas las feridas de la guerra, pagada la immensa indemnissació a la Prussia y restablert lo crèdit, calmats los esperits y creat l'ordre, esclamá:

«Jo sostinch la República, porque aixís m'ho dictan l'honor y la conciencia; y porque la rahó 'm diu qu'es necessaria. Mon honor está compromés a sostenirla, com un sagrat depòsit que va confiar-se'm en Burdeos.»

Thiers no podia faltar a sa paraula, y hém

de confessar que per sostenirla, va fer més de lo que podiam creure los què al escoltarlo va rem concebir las mes espléndidas esperansas.

La classe mitja que tants favors debia al home ilustre qu'era son gese natural; la classe mitja, atenta sempre a la veu de Thiers, ja no va vacilar un sol moment, ni va moure's de las sevas ordres.

La classe mitja va comprendre ab l'esperit práctic que sol demostrar en tots los seus assumptos, que l'imperi era 'l desordre com havia sigut la ruina y la vergonya de la Fransa: que las monarquias legitimista y orleanista havian pasat de moda y no oferian al país cap garantia d'estabilitat, cap ventaje moral ni material: que no hi havia possible res mes que una República sensata, ordenada, progressiva, y ja sense vacilar va llansarse als brassos estesos de la democràcia.

La democràcia y la classe mitja, per primera vegada en l'història s'abrassaban, confonían sas aspiracions y sos interessos.

La democràcia renunciava per sempre als procediments tumultuosos, a las ideas impremeditadas, a las teorias utópicas: deixava las fogositats de l'adolescencia, per entrar en la reflexiva edat viril.

La classe mitja acceptava las formas de la democràcia, los drets del home, la llibertat política, l'igualtat davant de la ley, la fraternitat de tots los homes: renunciava a tots los privilegis y 's confonia ab la democràcia.

Veus' aquí 'l casament de dugas classes, las mes poderosas de un país, de dugas classes que han confós los seus interessos y s'han reunit en una sola aspiració, que buscan y ansian en benefici mútuo de las dugas, la pau, la prosperitat y 'l benestar de la patria: que gosarán llarchs anys de ventura, a pesar dels eclipses parcials que pugan produhir l'enveja ó la concupiscencia de sos adversaris.

Res ha d'alterar tant estreta unió.

L'autor d'aquet maridatge es M. Thiers.

No hi ha que duptarne.

Ell, durant tota la vida, va saber ferse seva a la esquivata classe mitja: quan la democràcia ha sigut lo que havia de ser, l'ha casada ab ella,

Ja podia morir, podia morir, com va morir, tranquil, sense 'ls dolors de l'agonia. Acababa de coronar sa existencia. Lo poble y la classe mitja havian de anar agermanats a plorar dessobre 'l seu sepulcre. La nació entera havia de conmoure's. Cap home havia de ser plorat com ell. Nidgu podia caure dintre de més gloriosos sepulcre.

Thiers no existeix; pero deixa un testament, y 'ls qui en vida sa véu escoltaren, després de mort buscarán las inspiracions en lo testament de M. Thiers.

L'obaa de Thiers ha quedat complerta. Lo nom de Thiers está grabat en lo llibre de l'història, y si es cert qu'está destinat a no desapareixe, estém segurs que la seva obra durará tant com lo seu nom.

P. K.

A MÍ MATEIX

EN MON COMPLÈANTS,

No m' faltan a mi companys
que m' ofenguin y m' critiquin;
pero no n' tinc que m' dediquin
verses en mon compleany.

Mes ma previsió supleix
la falta seva en est dia,
puig si ningú me n' envia,
me n' envio jo mateix.
Jo l' antich refran segueix;
« si vols estar ben servit,
festeja tu mateix lo lli; »
donchs... jo mateix me serveixo.

Aixis no tinc lo disgust
de que m' prediguin desgracias;
no haig de da a ningú las gracias,
y m' felicito al meu gust.

¿ Què es un any? Un pas envers
lo camí del cementiri;
un llampech d' aquet deliri
que n' deu vida i mon pervers.
Avny fa un any ¿ que era jo?
Un ningú sobre la terra,
un pobre cec a l' esquerra,
un innocent, un xambó.

Avny fa un any, ¡disbarat!
creya que tot ho sabia,
y, ves, jencare no havia
vist lo mon per un forat!
Jo ja havia apres d' escriure,
de comptes y de llegi,
de ser bon home, ¡aixé sí!
mes... no havia apres de viure.

Y com no n' sabia prou,
de fe un tort era incapá
y ben net a cada pas
m' estaban aixafant l'ou.

Mes ja conech los embullis
de que dech sempre guardarme;
ja copia d' engallinarme
al fi m' han fet obrir ls ulls!

Are ja hi averiguet
que tot es farsa en la vida;
que sols reyna la mentida,
l'engany y la falsetat;

Que no hi ha fe ni honoradés,
ni virtut, ni patriotisme;
que tot es *parlatanisme*,
para comedia y res més.

Se ja que la societat
es sols un feix d' embolichs;
que no hi ha amizas ni amichs,
que no existeix la vritat.

Se tot lo que al mon se veu
y altres cosas més; no obstant,
a pesar de saber tant,
per xo encare vaig a peu.

Pero al menos hi lograt,
fent un estudi especial,
tenir bon tracte social,
y, adulant, ser adulat.

Ab lo parlar tinc esmero,
y si algun cop me convé,
sé dir, als peus de vesté,
y sé treurem lo sombrero.

Y com no faig cap agravi,
soch ben volgut de tot hom;
per tot ensalsan mon nom
y hasta alguns me diuben sabi.

Pero 'ls que m' ho diuben més,
y m' juran que no m' enganyan,
son uns quants que m' acompanyan
perque 'ls pago alguns cafés.

Tinc amichs que s' ofereixen
a servirme en un apuro,
y si 'ls enmatllevo un duro
me dirán que no m' coneixen.

Puig are se sap de sobra,
perque 'l govern ho ha enseyyat,
qu' es una immensa vritat
que 'l prometre no fa pobra.

Y com al fi ho he comprés,
ja tambe se ferho així:
si alguns m' enganyan a mí,
que es just qu' enganyi als demés?

Mes posat al punt que soch
penso jo: ¿ que hi millorat?
En picardia... un grapat,
pero de bossa... molt poch.

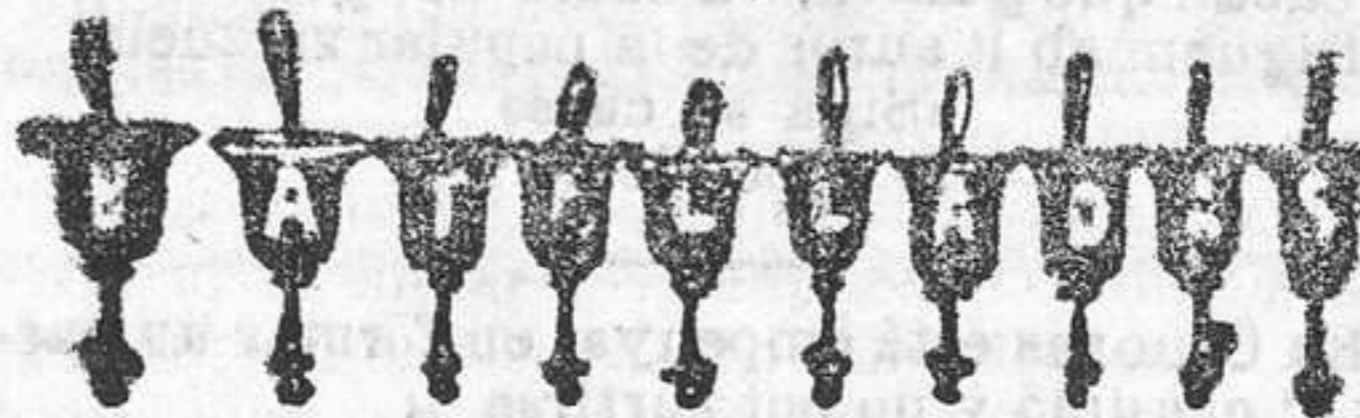
Bull en mon cap una colla
de pensaments colosals;
mes... ¡casi may tinc dos rals
per poguer se bullir l'oll!

Pues en aquets temps perversos
es mal crònic de los poetas,

portar las butxacas netas,
ó plenas... tant sols de versos.
No se si ma estranya sort
sempre anirà aixís seguint;
mentres tant janem vivint
y jembolica que fa fort!
Per tots los sers surt lo sol:
¿surtirà tambe per mí?
De aquí un any ho sabré dí:
¿hasta un altr' any... si Déu ve!

G. GUMÀ.

16 Setembre de 1877.

Lo comitè democràtic electoral de Barcelona
ha publicat una alocució important qu' es pre-
cis que coneigan y a ella s' atingan tots los nos-
tres correligionaris.

Lo partit democrata, obehint la veu de son ge-
fe don Emilio Castelar, déu acudir a las urnas,
ja siga universa ja limitat lo sufragi, sempre
que a las urnas se'l demani, perque 'l partit de-
mocrata es un partit amant dels procediments
legals.

Are bé, 'l govern ha ordenat que desde 'l dia
1 al 16 del actual Setembre estiga fixat al pú-
blich lo cens electorsl per diputats a Cortes, a fi
de que 'ls electors que tingan dret a votar, pu-
gan fer la degudas reclamacions.

Aixís donchs, tot democrata que ab un any de
entelació pagui 25 pessetas per contribució territo-
rial ó 50 per subsidi ab dos anys de anterioritat ó
bé que siga capacitat, déu enterarse de si l' han
comprés en las listas, y en cas que no hi siga,
deu reclamar sa inclusió en los últims 15 dias
del citat Setembre, acudint al govern civil, a
qual efecte per documentar sa pretenció, acre-
ditara ser major d' edat, son vehinat, la contribu-
ció que satisfé ó la carrera que exerceia, mediant
presentació del títol ó nombrament.

Lo comitè democràtic, a fi d' estalviar feyna
als correligionaris, ausinat de las Juntas de dis-
trictes estara reunit en lo número 63, pis prin-
cipal, dreta, del carrer Nou de la Rambla, desde
las 8 del mati a las 3 de la tarde, tots los dias
del 15 al 30 del present mes de Setembre, a fi
de resoldre tots los duptes que l' hi presentin
los reclamants, y de formular las peticions que
se l' hi encomanin.

Aplaudim lo zel del Comitè democràtic, en-
carregant als nostres correligionaris, que cor-
respongan a ell, ab igual activitat é interés.

Lo distingit director de *la Gaceta Universal*
D. Agustí Urgellés de Tovar ha publicat un
llibre interesant.

Es una *Historia y ressenya de l' última exposi-
ció que va celebrarse en l' edifici de l' Universitat.*

Lo treball es bastant complet, y las obser-
vacions molt atinadas demostran los vicis de
que va ressentirse la manifestació dels produc-
tos catalans.

Resúmen de las operaciones de la guerra entre
Rússia y Turquía:

Avansar per retrocedir y retrocedir per avan-
sar.—Molts tiros, molts balas, y sobre-tot mol-
tas bolas.

La mitja lluna está esmossada, y la créu en
disposició de dir:

—Vaja, tornémse'n al llit que aixó es *la lluna*.

Lo dia del enterro de Mr. Thiers, la major part
de los establiments comercials de Paris varen
tancar las sevas portas.

Es una de las pocas vegadas en que 'l diner
ha demostrat tenir conciencia.

Paraulas del pinxo Paul de Cassagnac ab mo-
tiu de la mort de Mr. Thiers:

«Doném gracias a la Providencia per haver
fet encare que tardia bona justicia y haver
lliurat a la Fransa d' un dels homes que més fa-
tals l' hi sigueren. Aquest home ja no existeix:
millor que millor. Aquesta es l' única vegada
que realment ha llibertat al territori.»

Per treure'ls lo mal gust que té de haver'los
produhit aquesta especie de rol literari del pin-
xo Casagnac, escoltin:

Paraulas de Jules Simon, al tancar-se la llosa
que cobreix los restos de Thiers:
«Doném en nom del país 'l últim adió al his-
toriador de la Revolució, al campeó de la lliber-
tat, al libertador del territori, al primer presi-
dent de la República francesa!»

Mes de 100 mil personas fermaren part de la
comitiva en l' enterro de Mr. Thiers.

Es veritat que hi havia un mort.
Pero confessem que hi ha encare molts vius
disposats a cumplir lo testament polítich del
gran home.

Paraulas del corresponsal de'n Brusi:
«Ni 'ls radicals ni 'ls possibilistas han renun-
ciat als seus plans ni a sas esperansas y creuen
contar ab certs auxiliars qu' estiman molt po-
derosos.»

Y tant poderosos com son aquets auxiliars!
Tant com la rahó y la bondat de una causa con-
tribueix al seu triunfo 'l descrédit y 'ls desa-
certs dels seus contraris.

Los arbres del Parque y de molts paseigs de
la ciutat se ressenten de la falta d' aygua.

¿Ho sent senyor Cánovas?
Quan no plou, los arbres s'assecan encare que
sigan del Parque.

A Guadalajara una tarrabastada d' ayguas
ha ocasionat la destrucció de molta part de la
línea ferrea y grans perduas en la comarca.

¿Ho sent senyor Cánovas?
Quan cau massa aygua tot se'n vá al dimoni,
las líneas ferreas inclusive.

Si algun empleat de correus es aficionat a
llegir *la Campana*, que 'ns ho digui y l' hi fa-
rem una rebaxa en la suscripció.

Fins som capassos de donarli per un quarto.
Aixó ho dihém perque son molts los corres-
ponsals que se'ns queixan de faltarlos números
en los paquets, y molts tambe 'ls suscriptors
que no reben los números.

Tenim casi la seguret de que la falta no de-
pen dels empleats de l' Administració de Barce-
lona, que aquets prou feyna tenen.

Un capellá aixerit.
Nos escriuhen de Sabadell dihentnos que 'l
divendres set de Setembre, hi havia uns quans
joves asseguts al portal de una sastreria, quan
s' ensopegá a passar un enterro.

Per un descuit ó per por de costiparse 'ls in-
dicats joves no s' van treure 'la gorra.

Un vicari anomenat Basquiña, separantse de
la professó, acostantse a n' ells y senyalantles
ab lo dit digué:

—«Un, dos, tres, quatre ases.»
Y prenent lo mateix tó de véu, anyadí molt
amament un dels joves:

—«Y un que n' passa pel carrer, cinch.»
Cosa estranya! No vá haberhi cossas.

Desd' avuy se posa en venta en la llibreria de
Lopez un retrato cromo-litografiat de Mr. Thiers
de una semblansa assombrosa y del tamanyo
de targeta.

No mes los dirém que costa un ral, ¡y qu' en
Fransa en quatre dias se n' han venut quatre
milions!

Deya aquest dia un *Diari*:
«S' están esperant nous investigadors per co-
mensar los seus treballs en Barcelona.»

Y esclamava un botigué al llegirho.
—Está clar: Barcelona es déu vegadas mes
gran que Beus.

Per M. Bidet l' animal mes perillós es l' os
blanch.

Per la Turquía tambe es l' os del Nort l' ani-
mal que l' hi proporciona mes perills.

En cambi com a home desórt, no hi há ningú
mes qu' en Cánovas. Desde que 'ls constitucio-
nals l' hi fan l' os, respira mes tranquil que may.

S' ha parlat aquests dies de una misteriosa reunió celebrada en Monseny.

S' ha dit que a ella van assistirhi set individus vestits de capellans.

S' han demanat informes al *Correo Catalán*, y el diari carlí tot callant nos ha semblat que deya:

—Vosaltres busqueu informes y potser vos sortiran uniformes.

Un 'anecdota relativa a M. Thiers.

Un dia van dirli:

—Es molt estrany que vosté, monarquich de tota la vida, ara cap a las sevas vellesas s' haja enamorat de la República.

A lo qual va contestar l' ilustre home d' Estat: —La meua conducta s' explica facilment. Jo soch un d' aquells homes que no pot viure sino dintre del matrimoni. Se m' ha mort la primera menyera qu' era la monarquia, y com que no m' aconsolo de ser viuado, ara m' caso ab la república.

Una escena íntima:

Un pare va a passeig en companyia del seu fill. Lo pare es molt rigorós y el fill molt través.

Pel camí el pare troba a un amich y seguint lo passeig comensan a parlar sobre l' educació de la familia.

—Jo soch inflexible, diu el pare: no vull deixar que n' hi passi cap; y devegadas previnch lo que puga succehir, ensenyantlo aixís.

Y al dir aixó dona una bofetada al seu fill.

Aquest al sentirsela pega una cossa al seu pare.

—Noy ¿qué fas? pregunta l' amich. ¿Qu' es aixó?

—Aixó? respon lo bordegás: aixó es l' ensenyansa mútua.

Cent habitants de la Martinica s' han dirij al conde de Chambord, manifestant desitjos de veure l' elevat al trono,

Tethom desitja lo que no té.

Com que la major part dels habitants de la Martinica son negres, naturalment velen al rey de la bandera blanca.

A fi d' escalar lo, poder los constitucionals y ls centralistas fan esforços per unir-se.

Me sembla a mi que als centralistas y als constitucionals pot dir-se 'ls:

—Es inútil que tracteu de casarvos. La vostra boda será un casament sense confits. Se suprimeixen per economia.

Estém pròxims a entrar a la tardó.

¡La tardó!

Estació predilecta dels sagastins que may acaban de arribarhi.

Girantse avuy an' en Posada Herrera y demá a' en Zavala, los centralistas buscan un cap.

¡Ay! quan lo buscan ab tanta dèria, essenyal que han perdut lo cap.

A Fransa ha sortit una moda molt original.

Tal es un sombrero de palla, al qual se l' hi dona un bany químic, quedant completament daurat.

A Fransa son molt felissos.

A Fransa tenen una república que ja no espantarà a ningú ab lo gorro frigi.

Fins lo sombrero se 'ls hi torna d' or.

Sembla que 'ls centralistas están causats de 'n Pesada Herrera.

Y tenen rahó.

Es en Pesada un Sr. padrí que per compte de denarlos la mona, s' obstinaba en donarlos micos y mes micos.

..

Al veure aixó se giran de costat y encaminen las miradas sobre 'l general Zavala.

¡Veus aquí lo que son los centralistas! un quans particulars que aspiran a una cosa general

Sobre las firas.

Uns diuhén que hi haurá tres exposicions; y jo crech que serán quatre.

La de bellas arts, la de flors, la d' arts suntuarias y la de que la riera de 'n Malla vaja a veure las iluminacions de la Rambla.

..

Dialech:

—Segons lo programa de las festas hi haurá marxa de las antornas.

—¿Que es aixó de la marxa de las antornas?

—Qué vols que t' diga noy, no 'u sé: déu voler dir la professó de la Mercé.

Ja sabám quant paja lo que ha costat al Ajuntament la professó del Corpus.

1830 pesetas.

Y ademés la vida de un cotxero, que per haver relliscat en la cera del carrer de Fernando lo caball que guiava, va caure del pescant.

Diguem ab l' autor de la popular zarzuela:

«Siga su curso
la procesion.»

En Cánovas está empenyat en formar un partit d' oposició y no pot surtir-se 'n

¡Bona conjuntura!

Demana planto un establiment ab un rótul que diga:

«Fábrica de partidos de oposicion.»

Y m' hi faig rich en quatre dias.

L' *Epoca* y altres periodichs atacavan la evolució republicana practicada per M. Thiers en los últims anys de la seva vida.

Ha hagut de sortir un conservador a defensarlo.

Y aquest conservador que hó ha fet ab gran energia y eloquencia, es uada menos que l' antich periodista D. Andrés Borrego.

Vaja Sra. *Epoca*, are que té borrego busqui qui l' hi donga una mica de ví ranci per agafar forsa.

Sembla que las guirnaldas y flos que s' posarán a la Rambla serán de paper.

Vels: hi aquí que si arriba a ploure el paper dels adornos de la Rambla será com lo paper del Estat.

Paper mullat.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat zarzadas ó endavinallas dignas de insertarse 'ls ciutadans Mil homes, F. Flos, Parret R, Marqués del Sol, y Amich de 'n Mataran.

Las demes que no s' mencionan no 'us serveixen, com tampoch podém aproffitar lo que 'us envian los ciutadans P. Orans, F. Vila, un llagosta, Trencalés, P. Samperenech, F. Flos, Matafochs, F. Vergenyós, Còxis, Cap de Mort, E. Pla, Dos Veteranos, M. D. y C. A. Ipp-ha-ka, M. de Orangutá, Noy que té dos coronas, Chaciera, Poca-bossa, Filadé de nou, T. de Pernil, Candelas y Fegons, Lola y Arturo y F. Cansener.

Ciutadans de Granollers: Insertarém lo geroglífich.—Marqués del Sol: Idem y ademés lo triangul.—Un tranquil: Hi anirà 'n lo proxím número lo xistós fet que 'ns relata.—E. Liñana: Deixi que s' diverteixi, pobre home sempre fá un favor a las beatas que s' hi arriaman. Aixó vol dir que no trobém medi de ocuparse'n.—Mixerit: La llarga es molt flu xa; la curta vá miller.—Leig: Hi anirà l' rombe y un geroglífich.—Torpe: Insertarém la sinonimia.—Paredis: Idem anacrónica y epigrama.—N. y mace: Igual que l' epigrama seu.—B. B. y R.: Publicarem lo logogrifo.—Dos Pallases: Idem lo problema.—Angeleta: Publicarém los geroglífichs. Quelquise: Lo logogrifo es massa llarch.—A. ich de 'n Mataran: Idem.—Conde de las maravillas: Hi anirà un quento.—A. T. y F.: Aprofitarém l' assumpte de la seva poesia.—C. Guará: L' una y l' altra hi anirán: vesté ja haurá observat que sense necessitat d' establir preferencias, las poesias que s' he valen de la guanyan sempre.—Espinach: També l' seu logogrifo es massa llarch.—Xinos promesos: Lo de vesté hi anirà.—J. Llopat: Estém enterats. Efectivament, la poesia no correspon al carácter humorístich de la Campana.—Cap y pota: Insertarém lo triangul.—Deixóumhi ser: Publí arém lo problema.—Noy de 'n Bróquil: Idem lo logogrifo.—Flatos: Farém ab lo seu des quarts del mateix.—Mil homes: Hi anirà l' anagrama.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. SINONIMIA.—Segons.
 2. TORTURA CEREBRAL.—La *veu humana*.
 3. ANAGRAMA.—Sort—Sort—Tors—Bots—Tros.
 4. LOGOGRIFICH NUMÉRICH.—Repich—Chipre—Reps—Serp—Pis—Rich—Sep.
 5. TRIANGUL.

T	O	R	O	S
	O	R	O	S
		R	O	S
			O	S
				S
 6. XARADA I.—Ca-ma-mi-lla.
 7. IDEM II.—Pis-tó.
 8. ENDAVINALLA.—Rollotje.
 9. GEROGLIFICH.—Lo mes més petit es lo Febrer.
- Han endavinat totes las solucions los ciutadans Africá, Mil homes, Cap y pota, Un Trempat, Angeleta, E. Pla, Cap de mort y Coixis; n' han endavinadas 8 los

ciutadans F. Flos, Deixóumhi ser y Estripa quentos; C. France-espanyol, Noy de 'n Bróquil J. Vergenyós y Milert; F. Febrol Becalibat, Mata-fochs, Flatos, A. V. y C. y P. Samperenech; 4 Fólul, Trencalés, y Dos Pallases; 8 Dena peix, Paperina, Poca bossa, Esgarrapagats y Tururut; 2, Llagosta y una no més F. Vila y Desrà.

TORTURA CEREBRAL.

—¿Vols venir?

—¿Abent?

—A fer una passejada.

—Bé; pero....

—¿Qué vens?

—Si.

—Ambrós portará 'l ví y una plata de....

—De qué?

—De lo qu' hém dit entre tu y jo.

Se desitja saber qu'era lo que havia de dur l'Ambrós.

R. G. y

CREU DE PARAULAS.

Reemplassar los punts ab lletras que llegidas horizontal y verticalment digan la primera ratlla un article; la segona un nom de dona; la tercera un órgane dels ancells; y la quarta una carta.

ESTRIPA-QUENTOS.

PROBLEMA ARITMETICH.

Havent sigut preguntat un lladre sobre quants dias havia estat prés y quans rellotjes havia fet corre, respongué:

—Si se suman lo número de dias y 'l número de rellotjes, se trobará que donan un total 54; y si s' multiplican aquestas dugas cantitats, se trobará un resultat de 668; advertint que hi ha major número de rellotjes que dias de presó.

Se desitja saber quin es lo resultat dels comptes del lladre.

DOS PALLASSES.

SINONIMIA.

Viu de casa en lo costat
una noya que ven tot.
quan fá un tot, te tanta tot
que a mi m' deixa enamerat
Rumia una poca estona
y veurás que ven la dona.

NAYOT.

XARADA

I.

Com *hu-dos* ni tres puch pendre
per trobarme molt tronat,
are la *tot* me vul vendre
que tant *hu-quart* m' ha costat.
Gata tinch; mes com es farta
y tres-*hu* ne l' hi puch dar,
ab una *quart-terça-quarta*
avuy la tinch de cambiar.

A. T. F.

II.

Jo conech una tres-préma
que dos-préma com un peix,
y quan *hu-tres* a prop d' ella
me diu *tot*, teniu molt greix.

J. V. DOMENCO.

ENDAVINALLA.

Ab *e* me anomenan sant;
ab *e* soch nom de una nena;
m' enveneno ab *e* fumant;
soch ab *e* de un barco eskena
y ab *e* se fá pó al infant.

M. REPICAR

GEROGLIFICH.

Adam

A D A M

NEN DE TETA

(Las solucions en lo proxím número.)

Imp. de Gorchs, Villegas y C. — Pelayo, 30. — Barcelona.

LOPEZ, Editor. — Rambla del Mij.